

המערה ולא נראה כלל. ראו אותו נשר שהיה יורד מאתו עץ ונכנס למערה אחרת. הריחו הם באותה שושנה ונכנסו לשם, מצאו אותו נשר על פי המערה. אמר להם, הפנסו צדיקי אמת חברים, שהרי לא ראיתי שמחת החברותא מיום שאני כאן, אלא בכם.

נכנסו. הגיעו לפרדס אחר, ואותו נשר עמקם. כשהגיעו לאותם בעלי משנה, חזר אותו נשר בדמות אדם בלבוש נכבד מאיר פמותם, וישב אתם פאחד. אמר לאותם שיושבים, תנו כבוד לבעלי המשנה שבאו לכאן, שהרי רבונם הראה להם נפלאות גדולות כאן. אמר אחד מהם, יש בכם סימן? אמרו, הן. הוציאו שני שושנים והריחו בהם. אמרו, שבו בעלי הישיבה, שבו צדיקי אמת. אחזו בהם וישבו. באותה שעה למדו שם שלשים הלכות שלא ידעו מקדם, וסודות תורה אחרים.

חזרו לפני אותם בעלי מקרא, ומצאו שהיו אומרים, (שם פב) אני אמרתי אלהים אתם ובני עליזן כלכם. אני אמרתי, בפשה שהקדמתם עשיה לשמיעה, שהרי אלהים אתם וגו'. פיזן שנמשכתם אחר יצר הרע - אכן כאדם תמותון וגו'. מה מיתתו של אדם מורידתו לעפר כדי שימחה אותו יצר הרע שבתוכו, ואותו יצר הרע הוא שמת ונתעפל בתוכו.

אמר אותו זקן שעליהם, גם כן פתוב, ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה. מה זה פגריכם? זה יצר הרע, כולל זכר ונקבה. חסרונות שיש בכם, שייצר הרע יורד תמיד לחסרון, ולא עולה.

נפקו אסתים פום מערתא, ולא אתחזי כלל. חמו ההוא נשרא, דההו נחית מההוא אילנא, ועאל גו מערתא אחרא. ארחו אינון בההוא וורדא, ועאלו תמן, אשפחו ההוא נשרא אפום מערתא, אמר לון עולו זפאי קשוט חברין, דהא לא חמינא חדוה דחברותא, מן יומא דאנא הכא, אלא בכו.

עאלו מאטו לפרדס אחרא, וההוא נשרא בהדייהו, פד מטו לגבי אינון מאריהון דמשנה, אתהדר ההוא נשרא בדיוקנא דאדם, בלבוש יקר, מנהרא כוותייהו, ויטיב עמהון פחדא, אמר לאינון דיתבי, הבו יקר למארי מתניתא דאתו הכא, דהא מאריהון אחמי לון פליאן רברבן הכא. אמר חד מנבייהו, אית בכו סימנא. אמרו הין. אפיקו תרין ורדין, וארחו בהו. אמרו, תיבו מארי מתיבתא, תיבו זפאי קשוט, אחידו בהו, ויתבו. בההיא שעתא, אולפו תמן תלתין הלכות, דלא הוו ידעי מקדמת דנא, ורזין אחרנין דאורייתא.

אתדרו לגבי אינון מארי מקרא, אשפחו דהו אמרי, (תהלים פב) אני אמרתי אלהים אתם ובני עליזן כלכם. אני אמרתי, בפשתא דאקדימתון עשיה לשמיעה. דהא אלהים אתם וגו'. פיזן דאמשכתון בתר יצר הרע, אכן כאדם תמותון וגו'. מה מיתתו של אדם אחית ליה לעפרא, בגין דיתמחי ההוא יצר הרע די בגויה, וההוא יצר הרע איהו דמית, ואתעפל בגויה. (דף קס"ב ע"א).

אמר ההוא סבא דעלייהו, אוף הכא כתיב, ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה. מאי פגריכם. דא יצר הרע, פליל דכר ונוקבא. חסרונין דאית בכו, דיצר הרע נחית תדיר לחסרונא, ולא סליק. בקדש מעלין ולא מורידין, במסאבו מורידין תדיר,